

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže
Č. J.	2026/24
DATUM ZPRACOVÁNÍ	28.4.2026
KONTAKTNÍ OSOBA	Jitka Hlaváčková
TELEFON	731411175
E-MAIL	jhlavackova@spcr.cz

Svaz průmyslu a dopravy České republiky po projednání s členskou základnou k předloženému návrhu sděluje následující:

OBECNÉ ZÁSADNÍ PŘIPOMINKY

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen ÚOHS) plní klíčovou roli při prosazování pravidel hospodářské soutěže a postihování jejich porušení. Navrhovaná právní úprava představuje zásadní koncepční změnu v oblasti ochrany hospodářské soutěže, a to jak rozšířením pravomocí ÚOHS, tak zavedením nových nástrojů regulace trhu a odpovědnosti jednotlivých subjektů. Posílení role ÚOHS a snaha o efektivnější postih protisoutěžního jednání jsou obecně legitimní cíle, které odpovídají vývoji na úrovni Evropské unie. Současně však návrh významně rozšiřuje zásahové pravomoci veřejné moci, a to i mimo rámec tradičního správního trestání. Zejména nově koncipované instituty tržního šetření a opatření obecné povahy umožňují ÚOHS zasahovat do struktury a fungování trhů i bez zjištění konkrétního protiprávního jednání. Takto široce formulované oprávnění vyvolává závažné otázky z hlediska právní jistoty adresátů právní úpravy, předvídatelnosti zásahů veřejné moci a dodržení principu proporcionality. ÚOHS na základě nové právní úpravy bude moci regulatorně ex ante zasahovat do fungování trhů napříč sektory, přestože nedojde k žádnému porušení soutěžních pravidel, a to i v těch sektorech, které již svého regulátora mají.

Předložený návrh tak podle našeho názoru výrazně překračuje rámec poslání ÚOHS a zavádí řadu nekonceptních prvků, které mohou mít značné dopady na právní jistotu soutěžitelů, aniž by z jejich strany muselo dojít k porušení soutěžních norem. Dosavadní tradiční ex post model dohledu nad dodržováním soutěžních pravidel je návrhem novely narušen. Taktéž je narušen systematicky logický okruh adresátů těchto pravidel, jelikož novela upravuje nový druh odpovědnosti, a to odpovědnost fyzických osob působících ve strukturách soutěžitelů.

Některé změny obsažené v návrhu novely ZOHS se mohou jevit jako ústavně nekonformní. Důvodová zpráva je k této otázce spíše obecná, přestože se některé změny významně promítnou do práv účastníků řízení – do práva na obhajobu nebo do práva na informační sebeurčení, či práva na soudní ochranu (viz omezení přístupu ke spisu, ztráta možnosti se bránit proti rozhodnutí ÚOHS rozkladem v případě procedury narovnání atd...). V kombinaci s vysokou intenzitou možných zásahů, včetně ukládání významných sankcí nebo strukturálních opatření, vzniká riziko oslabení práva na

spravedlivý proces. Nejinvazivnější a ústavně nejrizikovější se zdá být možnost ÚOHS nařídít odprodej části podniku v případě, kdy tento úřad nabude dojmu o přetrvávajícím selhávání trhu, který může mít fatální následky pro soutěžitele, a představovat i přes neexistenci protizákonného jednání nepřiměřený zásah do jeho práva vlastnit.

Návrh rovněž zavádí přímou odpovědnost fyzických osob za vybrané přestupky v oblasti hospodářské soutěže. Tento krok je sice z hlediska prevence a vymahatelnosti práva pochopitelný, avšak s ohledem na povahu a závažnost ukládaných sankcí je nezbytné zajistit odpovídající procesní garance a jasné vymezení podmínek odpovědnosti.

S ohledem na výše uvedené se domníváme, že je nutno návrh dopracovat tak, aby bylo zajištěno vyvážení mezi efektivním výkonem dozoru a ochranou základních práv dotčených subjektů, zejména pokud jde o právní jistotu, proporcionalitu zásahů a zachování standardů spravedlivého procesu.

Tato připomínka je zásadní.

KONKRÉTNÍ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

K ČÁSTI PRVNÍ ZMĚNA ZÁKONA O OCHRANĚ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. k bodu 10 - nový § 13a – navrhujeme vypustit

Odůvodnění

Vítáme snahu zákonodárce posílit nástroje dohledu nad spojováním soutěžitelů, ale navržená úprava obsahuje řadu závažných nedostatků, které mohou vést k narušení právní jistoty podnikatelů, neúměrnému zatížení podnikatelského prostředí a potenciálnímu nesouladu s ústavními principy a právem Evropské unie.

Takto nastavený mechanismus může v praxi vést k nejistotě u obou smluvních stran a v důsledku toho ke zvýšenému tlaku na preventivní právní a regulatorní screening i u transakcí, které by jinak standardní notifikaci nevyžadovaly. To nutně povede k vyšší administrativní a transakční zátěži. To se může negativně projevit zejména v odvětvích, kde dochází k více lokálním či dílčím akvizicím.

Tzv. *call-in* model umožňuje ÚOHS přezkoumávat spojení soutěžitelů, která nesplňují standardní notifikační kritéria dle ZOHS. Takto nastavený mechanismus podle našeho názoru nepřiměřeně snižuje právní jistotu účastníků trhu a oslabuje předvídatelnost transakcí, které nepodléhají standardnímu notifikačnímu režimu podle § 13. Návrh na jedné straně zvyšuje standardní obrátové prahy pro povinnou notifikaci spojení, na druhé straně však současně vytváří široký ex post zásahový mechanismus pro transakce pod těmito prahy. To může v praxi vést ke zvýšené regulatorní nejistotě, vyšším transakčním nákladům, tlaku na preventivní screening i u menších či lokálních akvizic a k odkladu nebo komplikaci integračních kroků po uskutečnění transakce. Navržený mechanismus zároveň představuje dodatečnou a podle našeho názoru zbytečnou regulatorní zátěž pro podnikatele, a to i v případech transakcí, které by jinak standardní notifikaci nepodléhaly. V tomto ohledu jde o úpravu, která je v rozporu s deklarovaným cílem snižovat administrativní zátěž podnikatelského prostředí. Call-in model přinese značnou míru právní nejistoty do transakcí, když až

do uplynutí 6 měsíců od uskutečnění transakce budou soutěžitelé v nejistotě, zda jim ÚOHS zpětně transakci nezakáže.

Navrhovaný call-in model dle našeho názoru není potřebný. Předkladatel v důvodové zprávě zmiňuje obecně potřebu bojovat proti *killer* akvizicím a rovněž zahraniční zkušenost. Nejsme si každopádně vědomi, že by v České republice v nedávné době došlo k akvizici, která by nepodléhala notifikační povinnosti ÚOHS a zároveň by v jejím důsledku došlo k podstatnému narušení hospodářské soutěže; a ani v důvodové zprávě žádné takové transakce uvedeny nejsou. Byť je obdoba call-in modelu v některých členských státech EU zavedena, platí, že je využívána spíše zřídka (jednotky případů v každém státě). V tomto kontextu se tedy návrh nejeví jako proporcionální – na jedné straně jde o nástroj pro velmi specifické situace, na straně druhé však přináší značnou míru právní nejistoty do transakcí, zvýšení zátěže na straně ekonomických subjektů (dobrovolné notifikace) a potažmo pak i na straně samotného ÚOHS.

Tato připomínka je zásadní.

2. K bodu 15 - § 16a – navrhujeme formulačně upravit

Odůvodnění:

Domníváme se, že namísto formulace „nárůstu tržního podílu o méně než 2 %“ by byla vhodnější přesnější formulace „nárůstu tržního podílu o méně než 2 procentní body“. Nárůst o „2 %“ totiž značí nárůst relativní k současným tržním podílům spojujících se soutěžitelů (tj. například v situaci, kdy by soutěžitelé zaujímali společný tržní podíl 20 %, nárůst o 2 % by znamenal nárůst maximálně o 0,4 procentního bodu [2 % z 20 %], tj. maximálně na 20,4 %), kdežto nárůst o „2 procentní body“ značí nárůst absolutní, bez ohledu na to, jaký tržní podíl soutěžitelé zaujímají (tj. např. z 20 % na 22 %). To dle našeho názoru lépe vystihuje smysl a účel právní úpravy, kdy je relevantní nárůst podílu ve vztahu k trhu jako celku, nikoliv ve vztahu k tržnímu podílu spojujících se soutěžitelů.

Tato připomínka je zásadní.

3. K bodu 19- § 20 odst 1 písm. c) – navrhujeme upravit text takto

*c) vykonává dozor nad tím, zda nedochází k **dlouhodobému selhávání účinné hospodářské soutěže***

Odůvodnění:

Úprava zpřesňuje původní textaci s ohledem na účel nově zavedeného soutěžního nástroje, jehož cílem je, jak přímo uvedeno v navrhovaném ustanovení § 20c odstavec 1, možnost provádět tržní šetření ohledně dlouhodobého selhávání účinné hospodářské soutěže.

Tato připomínka je zásadní.

4. K bodu 24- §20 odst. 7 a 8 -navrhujeme upravit text odst.8 takto

*(8) Nejvyšší kontrolní úřad a další kontrolní orgány předávají i bez vyžádání Úřadu informace ~~zjištěné při kontrole~~ **obsažené v kontrolních protokolech**, které nasvědčují možnému spáchání přestupku podle tohoto zákona. Kontrolní orgány tyto informace poskytnou Úřadu do 30 dnů ode dne jejich zjištění.*

Odůvodnění:

Zpřesněná textace je v souladu se zněním daňového řádu, z něhož návrh na novelizaci ZOHS vychází a přispívá k transparentnosti znění ZOHS a ke zvýšení právní jistoty soutěžitelů i orgánů povinných k předávání informací dle navrhovaného znění.

Tato připomínka je zásadní.

5. K bodu 27 - nové § 20b, 20c a 20 d – navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Navrhovaná úprava představuje podle našeho názoru nekoncepční prvek v českém soutěžním právu, který může mít dopady pro soutěžitele, aniž by z jejich strany došlo k porušení norem soutěžního práva. Umožňuje ÚOHS ukládat závazné povinnosti soutěžitelům prostřednictvím opatření obecné povahy, aniž by z jejich strany došlo k porušení norem soutěžního práva.

Dosavadní koncepce soutěžního práva vychází z toho, že zásah státu je podmíněn zjištěním protiprávního jednání. Navrhovaný model, v němž k uložení povinností — včetně možnosti zasáhnout do vlastnického práva — postačuje samotná struktura trhu nebo jeho fungování, považujeme za značný zásah do právní jistoty soutěžitelů a za rozporný s principy předvídatelnosti regulace a proporcionality.

Prostřednictvím opatření obecné povahy by ÚOHS získal fakticky normotvornou pravomoc použitelnou vůči jakémukoli trhu. Takový přístup jde proti deklarovanému evropskému i českému cíli zjednodušení regulatorního prostředí a snižování administrativní zátěže podnikání. Obdobný nástroj současně neexistuje ani na EU úrovni — bylo zvažováno jeho zavedení, ale nedošlo k tomu po veřejné konzultaci; pro zvláštní případy a řešení tzv. gatekeeperů přijala EU regulaci v podobě DMA.

Důvodová zpráva odůvodňuje nutnost nového nástroje obecným konstatováním, že stávající nástroje ÚOHS neumožňují zasahovat na trzích, kde hospodářská soutěž selhává v důsledku přirozeného vývoje trhů. Neobsahuje však žádnou empirickou analýzu, která by identifikovala konkrétní trhy nebo sektory v České republice, kde tato mezera způsobuje prokazatelnou tržní újmu. Postrádá rovněž kvantifikaci předpokládaných přínosů nového nástroje nebo jakékoli srovnání s přiměřeností zásahů, které by bylo možné dosáhnout prostřednictvím stávajících právních nástrojů. Závěr o nezbytnosti zavedení nástroje tak stojí na obecném tvrzení bez dostatečného analytického zázemí. Navrhovaný nástroj je ze své podstaty nástrojem regulace trhů, nikoliv nástrojem vymáhání soutěžního práva. Opatření obecné povahy může ukládat povinnosti soutěžitelům, kteří se nedopustili žádného protiprávního jednání, a to výhradně na základě toho, že ÚOHS dospěje k závěru o selhávání hospodářské soutěže na trhu. Tím dochází k zásadní změně paradigmatu soutěžního práva: od reaktivního postihování zakázaného jednání k proaktivní a diskrečně pojímané regulaci tržní struktury bez potřeby prokazování protiprávnosti. Taková změna si žádá mimořádně přesné zákonné vymezení podmínek zásahu, procesních záruk a limitů správního uvážení ÚOHS a širší celospolečenskou diskusi ohledně role ÚOHS, který by se z pozice strážce souladu jednání soutěžitelů s pravidly hospodářské soutěže posunul do roviny zcela odlišné a dosud nezavedené ani

neotestované, tedy do pozice regulátora trhů, jehož pravomoc bude přesahovat postih protiprávního jednání. Navrhované znění tyto požadavky v řadě ohledů nesplňuje.

Z pohledu podnikatelského sektoru představuje zavedení nového soutěžního nástroje v navrhované podobě výrazný nárůst právní nejistoty. Soutěžitelé působící na koncentrovaných či jinak strukturálně specifických trzích budou vystaveni riziku závazné regulace své obchodní činnosti prostřednictvím opatření obecné povahy nebo dokonce nuceného odprodeje aktiv, aniž by se jakkoli protiprávně chovali nebo jakkoliv přispěli k podobě trhu, která bude v ÚOHS vzbuzovat obavy (tato podoba ostatně může být i přirozeným důsledkem ekonomických zákonitostí). Samotné vědomí tohoto rizika může negativně ovlivnit investiční rozhodování, ochotu vstupovat na nové trhy i motivaci k organickému růstu. Snižování investiční atraktivity dotčených sektorů je přitom jevem přímo protichůdným proklamovanému cíli — posílení hospodářské soutěže a spotřebitelského blahobytu.

Tato připomínka je zásadní.

Alternativně, pokud nebude připomínce vyhověno navrhuje tyto úpravy

§ 20b - navrhuje doplnit podmínky, za kterých ÚOHS může zahájit tržní sledování.

Odůvodnění

Navrhovaná úprava tržního sledování (§ 20b) nestanoví žádný zákonný práh ani minimální podmínku pro jeho zahájení. ÚOHS je oprávněn provádět tržní sledování za účelem zjištění, zda situace na relevantním trhu „naznačuje“ narušení nebo selhávání hospodářské soutěže, přičemž nejde o výchozí podmínku, nýbrž o samotný cíl nástroje.

Ve srovnání s tržním šetřením, kde zákon vyžaduje, aby ÚOHS „měl podezření“ na dlouhodobé selhávání soutěže, je tržní sledování zahajitelné zcela bez konkrétního důvodu a bez jakékoliv dokumentované indicie. To ÚOHS umožňuje vyžadovat od soutěžitelů obchodní záznamy v přiměřeném použití § 21e ZOHS, tedy pod hrozbou pořádkové pokuty, aniž by bylo zřejmé, z jakého důvodu ke sledování dochází. Takový přístup je v přímém rozporu se zásadou proporcionality a zásadou zákonnosti, neboť umožňuje vydávání fakticky neomezených a neodůvodněných výzev k poskytnutí citlivých obchodních informací. Soutěžitelé přitom nemají k dispozici žádné procesní záruky, protože jde o průběžné obecné monitorování mimo rámec jakékoliv řízení.

Není zřejmé, z jakého důvodu ÚOHS nedostačuje již existující pravomoc provádět monitoring trhů dle § 20 odst. 1 ZOHS.

Tato připomínka je zásadní.

§ 20c odst. 1 navrhuje upravit takto:

*(1) Úřad může provádět tržní šetření v případech, má-li **důvodné** podezření, že na relevantním trhu dochází k dlouhodobému selhávání účinné hospodářské soutěže. Zahájení tržního šetření Úřad oznámí na svých internetových stránkách a uvede lhůtu pro jeho provedení, která nebude delší než 1 rok.*

Odůvodnění:

Zpřesněná textace je v souladu s obecnými požadavky na postup ÚOHS, pokud jde o šetření potenciálního porušení ZOHS ze strany soutěžitelů. S ohledem na skutečnost, že ÚOHS má mít možnost v rámci provádění tržních šetření přiměřeně aplikovat ustanovení § 21e, § 21f a § 21g ZOHS, je žádoucí, aby tržní šetření ÚOHS prováděl pouze tehdy, má-li důvodné podezření, že na relevantním trhu dochází k dlouhodobému selhávání účinné hospodářské soutěže.

Tato připomínka je zásadní.

§ 20c odst.3 první věta navrhuje upravit takto:

(3) K selhávání účinné hospodářské soutěže na relevantním trhu může ~~zejména~~ docházet tehdy,

Odůvodnění:

Za účelem zvýšení právní jistoty a omezení široké míry diskrece ÚOHS, navrhovaná úprava stanoví výčet podmínek, kdy může docházet k selhávání účinné hospodářské soutěže, jako taxativní.

Tato připomínka je zásadní.

§ 20c odst. 4 navrhuje upravit takto:

*(4) Úřad při posouzení, zda na relevantním trhu dochází k **dlouhodobému** selhávání účinné hospodářské soutěže, zohlední zejména*

- a) počet, velikost a tržní sílu soutěžitelů působících na relevantním trhu nebo souvisejícím relevantním trhu a stupeň jejich koncentrace,*
- b) vývoj nabídky a poptávky na relevantním trhu,*
- c) vazby mezi soutěžiteli na relevantním trhu a na předcházejících a navazujících nebo jinak souvisejících relevantních trzích,*
- d) cenu, množství, výběr, charakter a typ zboží nabízeného na relevantním trhu,*
- e) transparentnost relevantního trhu a homogenitu zboží na relevantním trhu,*
- f) smlouvy a dohody mezi soutěžiteli na relevantním trhu,*
- g) stupeň dynamiky, inovací a vývoje na relevantním trhu,*
- h) míru efektivity na relevantním trhu, zejména úsporu nákladů, možnost širší a efektivnější nabídky zboží nebo vyšší míru inovací, přičemž spotřebitelům je umožněn přiměřený podíl na těchto výhodách,*
- i) potřeby a zájmy spotřebitelů na relevantním trhu,*
- j) efektivní užití vzácných zdrojů,*
- k) výzkum a vývoj na relevantním trhu, jejichž výsledky jsou ku prospěchu spotřebitelů a nebrání účinné hospodářské soutěži na relevantním trhu a*
- l) jiné druhy regulace, uložených opatření nebo dohled vykonávaný jinými orgány veřejné moci, které mohou mít v průběhu relevantního období vliv na relevantní trh.***

Odůvodnění:

Úprava zpřesňuje původní textaci s ohledem na účel nově zavedeného soutěžního nástroje, jehož cílem je, jak přímo uvedeno v navrhovaném ustanovení § 20c odstavec 1, možnost provádět tržní šetření ohledně dlouhodobého selhávání účinné hospodářské soutěže a za účelem omezení široké míry diskrece ÚOHS doplňuje povinnost zohlednit další okolnosti, jak uvedeno pod písmenem l).

Tato připomínka je zásadní.

§20c odst.7 navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Návrh počítá s tím, že by ÚOHS jako „nestrukturální opatření“ mohl stanovit zákaz nebo omezení možnosti spojování soutěžitelů. Takové opatření se jeví jako zcela nepřiměřené, neúčelné a protiústavní. Návrh je v rozporu s čl. 11 LZPS. Nikdo nesmí být nucen vlastnit majetek. Zároveň jde o nepřípustný zásah do práva na podnikání dle čl. 26 LZPS.

Zákaz spojování soutěžitelů (tj. ve smyslu § 12 ZOHS fúze, získání možnosti přímé či nepřímé kontroly), aniž by existovala důvodná obava, že takové spojení povede k podstatnému narušení hospodářské soutěže na relevantní trhu, je zcela neopodstatněný. Předkladatel neuvádí ani v důvodové zprávě žádný myslitelný scénář, ve kterém by uložení opatření zákazu spojování soutěžitelů mohlo vést k posílení účinné hospodářské soutěže.

Kontrola spojování soutěžitelů v České republice i v EU je vedena hlediskem, zda v důsledku spojení dojde k „podstatnému narušení hospodářské soutěže“ (viz § 17 odst. 3 ZOHS). Není žádný důvod, aby toto hledisko na některých trzích vůbec nebylo aplikováno a možnost spojení soutěžitelů byla plošně vyloučena bez individuálního přezkumu každého spojení. Platí přitom, že právě vstup nového soutěžitele na trh, například i nabytím společné kontroly nad soutěžitelem, který již na trhu působí, může vést k obnovení účinné hospodářské soutěže.

Tato připomínka je zásadní.

§20c odst. 8 navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Návrh počítá s tím, že by ÚOHS mohl uložit nařídit i strukturální opatření spočívající v povinnosti odprodeje podniku nebo jeho části. Takováto úprava je zcela nepřiměřená a protiústavní – jde o nevratný krok a zásah do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek dle čl. 11 LZPS a v přímém rozporu s čl. 11 odst. 4 LZPS, který stanoví, že vyvlastnění nebo **nucené omezení vlastnického práva** je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Zároveň jde o nepřípustný zásah do práva na podnikání dle čl. 26 LZPS.

Taková úprava zároveň výrazně zvyšuje rizikový profil podnikání v České republice a může nejen odrazovat zahraniční investory, ale celkově negativně ovlivnit trh investic do podniků v České republice.

Tato připomínka je zásadní.

§20c odst. 9 navrhujeme upravit takto:

~~(9) Před vydáním opatření obecné povahy Úřad zveřejní na svých internetových stránkách jeho návrh, který bude součástí zprávy o výsledku tržního šetření, a stanoví pro podání písemných připomínek veřejnosti lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu a stanoví pro podání písemných připomínek dotčených subjektů lhůtu, která nesmí být kratší než 60 dnů ode dne zveřejnění návrhu, přičemž písemné připomínky k návrhu opatření obecné povahy Úřadu může podat kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením přímo dotčeny.~~

Odůvodnění:

Navazuje na návrh úprav provedených v ustanovení § 20c odstavec 6 a upřesňuje subjekty, kteří jsou oprávněni podat písemné připomínky. Třicetidenní lhůta se jeví jako zcela nedostatečná pro přípravu věcně a ekonomicky podložených připomínek k opatřením takto širokého a zásadního dopadu. Pro srovnání, při sektorovém šetření zákon stanoví minimální lhůtu 60 dnů (navrhovaný § 20d), a to přestože výstupem sektorového šetření je pouze doporučení bez přímých právních účinků

Tato připomínka je zásadní.

§20c odst. 10 navrhujeme upravit takto:

(10) Opatření obecné povahy Úřad vydá nejpozději do 3 měsíců od ukončení lhůty pro podání písemných připomínek ~~veřejnosti~~ dotčených subjektů.

Odůvodnění:

Navazuje na návrh úprav provedených v ustanovení § 20c odstavec 9.

Tato připomínka je zásadní.

§20c odst. 11 navrhujeme upravit takto:

~~(11) Má-li Úřad v úmyslu vydat opatření obecné povahy, které se týká trhu, nad nímž vykonává dohled Český telekomunikační úřad, Energetický regulační úřad nebo Česká národní banka, vyžádá si od příslušného regulátora jeho stanovisko, které následně uvede v jeho odůvodnění. Neobdrží-li Úřad stanovisko do 1 měsíce ode dne doručení návrhu opatření obecné povahy příslušnému regulátorovi, má se za to, že regulátor k návrhu nevznesl výhrady.~~

(11) Úřad není oprávněn vydat opatření obecné povahy ani vydat rozhodnutí podle § 20c odst. 7 a 8, jde-li o odvětví, nad nimiž vykonává nebo může vykonávat dohled Český telekomunikační úřad, Energetický regulační úřad nebo Česká národní banka.

Odůvodnění:

V odvětvích, kde dlouhodobě působí sektorový regulátor na danou oblast specializující se, považujeme za opodstatněné, aby *ex ante* regulace zůstala nadále výhradně v gesci specializovaných

sektorových regulátorů, kteří jsou pro danou oblast dlouhodobě nadáni zkušenostmi a znalostmi a také materiálně a personálně vybaveni. ÚOHS zůstane i na takových relevantních trzích oprávněn využívat tradiční nástroje práva na ochranu hospodářské soutěže v reakci na konkrétní porušení ZOHS ze strany soutěžitelů a/nebo orgánů veřejné správy. Navrhovaná úprava tak zamezí vzniku konfliktu pravomocí mezi sektorovými regulátory a ÚOHS, pokud jde o *ex ante* regulaci.

Tato připomínka je zásadní.

§20c odst.12 navrhujeme upravit takto:

(12) Opatření obecné povahy nebo **nestrukturální opatření ve formě rozhodnutí** lze uložit nejdéle na dobu 3 let. Pokud **má Úřad důvodné podezření**, že podmínky podle odstavce 7 věty první trvají, ~~lze opatření obecné povahy prodloužit nejdéle o 3 roky, a to i opakovaně~~ **provede nové tržní šetření a může vydat nové opatření obecné povahy nebo nové rozhodnutí postupem dle odstavce 1 až 11.** Pominou-li důvody, pro které Úřad opatření obecné povahy nebo rozhodnutí vydal, Úřad ho *neprodleně* změní nebo zruší, popřípadě stanoví lhůtu, kdy zanikne.

Odůvodnění:

Cílem této změny je zabránit situaci, kdy by pouhé formální prodloužení platnosti opatření obecné povahy (OOP) mohlo obejít náležitý proces přijetí OOP a ztížit nebo znemožnit soudní ochranu adresátů uložených povinností. Podle navrhovaného § 20c odst. 12 může Úřad opatření obecné povahy vydat nejvýše na 3 roky a opakovaně je prodloužovat o další až tříleté období. Není však zřejmé, zda při takovém prodloužení musí znovu proběhnout celá procedura tržního šetření, vyhodnocení podmínek na trhu a veřejné konzultace, jako při vydání původního opatření. Rovněž současná právní úprava soudního přezkumu OOP vyvolává pochybnost, zda prodloužení původního OOP zakládá novou možnost podat návrh na soudní přezkum. Soudní řád správní sice umožňuje napadnout opatření obecné povahy návrhem u soudu, činí tak však ve lhůtě omezené. Pokud by prodloužení bylo chápáno jen jako pokračování téhož opatření, adresáti by po uplynutí lhůty přišli o možnost domoci se přezkumu, ačkoliv povinnosti by nadále trvaly. Takový stav by byl v rozporu s principy právní ochrany a mohl by vést k obcházení účelu soudního přezkumu. Obecně platí, že správní orgán nesmí neustálým obnovováním opatření zbavit účastníky možnosti věcného soudního přezkumu. Z toho plyne, že materiálně totožná pokračující regulace nemá unikát soudní kontrole jen proto, že je rozdělena do časových úseků.

Navržená úprava proto stanoví, že Úřad musí vždy pokud má za to, že podmínky stále svědčí o selhávání hospodářské soutěže provést nové tržní šetření a dané podezření prokázat a pak teprve vydat aktualizované OOP a na něm navazující rozhodnutí o povinnostech. Úřad tudíž musí před každým prodloužením provést celé procesní řízení znovu – tedy opětovně ověřit trvajícím skutečný stav trhu (dokončit nové tržní šetření dle odst. 1–5), vyhodnotit aktuální naplnění podmínek z odst. 7 (zda nadále dochází k dlouhodobému selhávání hospodářské soutěže) a přijmout nové opatření obecné povahy řádným postupem, včetně zveřejnění návrhu a umožnění veřejných připomínek podle odst. 9–11, vydat nové rozhodnutí o povinnostech. Takové opětovné posouzení je nezbytné i věcně – situace na trhu se může během tří let významně změnit, a automatické prodloužení původního opatření bez analýzy by mohlo vést k nepřiměřeným nebo již neodůvodněným zásahům do soutěže. Zároveň tím bude jednoznačně založena nová lhůta pro případný přezkum – pro podání

návrhu u soudu. Každé znovu vydané OOP bude mít svůj okamžik účinnosti a otevírá možnost plnohodnotné kontroly jeho zákonnosti.

Navržená změna posiluje procesní poctivost a transparentnost: Úřad nebude moci „prodlužovat“ regulaci pouze formálně, aniž by znovu pečlivě vyhodnotil situaci. Musí vždy projít celým analytickým a konzultačním procesem. Tím se zajistí, že při každém dalším období regulace existuje čerstvé odůvodnění nutnosti a proporcionality uložených povinností. Zároveň soutěžitelé získají možnost vyjádřit se opětovně k návrhu (pokud budou nadále dotčeni) a případně napadnout nové opatření soudně, budou-li se domnívat, že nespĺňuje zákonné podmínky. Tato úprava napomáhá předcházet možným sporům o výklad – výslovně se stanoví, že prodloužení není jen administrativním úkonem, ale plnohodnotným opatřením obecné povahy. Takový přístup odpovídá i obecným zásadám správního řízení a soudního přezkumu: je-li regulační opatření v platnosti výrazně delší dobu, musí být periodicky přezkoumáváno, podobně jako se periodicky přezkoumávají např. územní plány či jiná koncepční opatření s významnými dopady. Změna tedy podporuje ústavně konformní výklad (§ 20c odst. 12) a garantuje adresátům OOP plnou soudní ochranu i v případě opakovaných regulací.

Tato připomínka je zásadní.

§ 20c odst. 13 – navrhujeme prodloužení legisvakanční lhůty opatření obecné povahy na 3 měsíce

Odůvodnění:

Opatření obecné povahy by mělo nabýt účinnosti patnáctým dnem ode dne uveřejnění na elektronické úřední desce ÚOHS. S ohledem na potenciálně zásadní dopady OOP na obchodní modely, smluvní závazkové vztahy apod. dotčených soutěžitelů je patnáctidenní legisvakanční lhůta zcela nepřiměřená. Soutěžitelé budou potřebovat dostatečný čas k tomu, aby mohli přizpůsobit své smluvní vztahy, vnitřní procesy, smluvní dokumentaci a compliance struktury apod. novým povinnostem.

Tato připomínka je zásadní.

§20c odst.16 navrhujeme upravit takto:

(16) Úřad může řízení podle odstavců 7 a 8 zastavit a rozhodnout o přijetí závazků, které účastníci řízení společně navrhli ve prospěch dostatečného posílení fungování účinné hospodářské soutěže, jejichž splněním se odstraní obava z dlouhodobého selhávání hospodářské soutěže. V takovém rozhodnutí může Úřad rovněž stanovit podmínky nebo povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků.

Odůvodnění:

Navržená úprava navazuje na návrh úprav provedených v ustanovení § 20c odstavec 4.

Tato připomínka je zásadní.

§20d odst.1 navrhujeme upravit takto:

(1) V případech, kdy situace na jednotlivých trzích naznačuje, že **účinná** hospodářská soutěž je narušena nebo **dlouhodobě** selhává, provádí Úřad na takových trzích šetření soutěžních podmínek (dále jen „sektorová šetření“) a navrhuje opatření k jejich zlepšení. Zahájení sektorového šetření Úřad oznámí na svých internetových stránkách. Návrh zprávy o provedeném sektorovém šetření zveřejní Úřad na svých internetových stránkách a stanoví pro podání písemných připomínek veřejnosti lhůtu, která nesmí být kratší než 60 dnů ode dne jeho zveřejnění. Uplatněné připomínky Úřad zveřejní na svých internetových stránkách a vypořádá v závěrečné zprávě **nejpozději do 3 měsíců od uplynutí lhůty pro předkládání připomínek**. Závěrečnou zprávu, jejímž obsahem jsou doporučení ke zlepšení soutěžních podmínek, zveřejní Úřad na svých internetových stránkách a informuje o ní vládu a orgány, které mohou činit opatření k nápravě zjištěného stavu.

Odůvodnění:

Navrhovaná úprava zpřesňuje původní textaci s ohledem na účel nově zavedeného soutěžního nástroje, jehož cílem je, jak přímo uvedeno v navrhovaném ustanovení § 20c odstavec 1, možnost provádět tržní šetření ohledně dlouhodobého selhávání účinné hospodářské soutěže. Dále doplňuje časový rámeček, v němž je povinen ÚOHS vypořádat předložené připomínky a zveřejnit závěrečnou zprávu.

Tato připomínka je zásadní.

6. K bodu 31 - § 21 c - navrhuje, aby omezení nahlížení do spisu bylo omezeno na dokumenty, jejichž zpřístupnění by skutečně ohrozilo probíhající šetření, a aby po zahájení správního řízení měli účastníci řízení přístup ke všem podkladům, na nichž ÚOHS svá zjištění zakládá

Odůvodnění:

Novela rozšiřuje okruh dokumentů vyloučených z nahlížení do spisu. Nově jsou z nahlížení vyloučeny veškeré podklady a informace shromážděné v rámci tržního sledování (§ 20b), tržního šetření (§ 20c) a sektorového šetření (§ 20d) (§ 21c odst. 6). Toto omezení je nepřiměřené a může zásadně ztížit obranu soutěžitelů v řízeních, která na tato šetření navazují. Pokud ÚOHS zahájí správní řízení na základě poznatků získaných při tržním sledování nebo tržním šetření, soutěžitelé nebudou mít přístup k podkladům, na nichž ÚOHS svůj postup zakládá. Tím je porušeno právo na obhajobu a právo na spravedlivý proces.

Nově explicitně zakotvená možnost dálkového přístupu do spisu (§ 21c odst. 8) je vítaným krokem k modernizaci řízení, avšak je třeba zajistit, aby dálkový přístup byl skutečně rovnocennou alternativou k fyzickému nahlížení a aby soutěžitelé měli přístup ke všem dokumentům, k nimž mají právo nahlížet.

Tato připomínka je zásadní.

7. K bodu 41 - § 21f odst. 7 – navrhuje vypustit

Odůvodnění:

Navrhované ustanovení by opravňovalo ÚOHS pořídit kopie dokumentů a záznamů soutěžitele a dokončit jejich ověřování mimo obchodní prostory soutěžitele. Tím by fakticky došlo ke dvoufázovému šetření: soutěžitel by byl nejprve vystaven zásahu přímo ve svých prostorách a poté v rámci ověřování v prostorách ÚOHS, a to v čase a místě, které jednostranně určí ÚOHS. Navrhované znění přitom nestanoví žádný maximální časový limit ani rozsah ověřování mimo obchodní prostory, takže soutěžitel by ztratil kontrolu nad průběhem šetření na neurčitou dobu.

Soutěžitel bude nucen s ohledem na zajištění svého práva na obhajobu po celou neomezenou dobu šetření zajistit přítomnost právních zástupců v prostorách ÚOHS. To může přinést na straně soutěžitele značné náklady, když prověřování může trvat třeba i týdny. Zároveň, jak plyne z velmi recentního rozsudku Tribunálu, ÚOHS by byl povinen hradit část těchto nákladů, což by přineslo další zátěž do rozpočtu ÚOHS (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 22. 4. 2026, T-682/24, *RedBull a další v. Komise*).

ÚOHS v rámci důvodové zprávy navrhovanou úpravu formuluje zejména jako snahu o co nejmenší zatížení soutěžitelů. Každopádně nijak nezodpovídá, proč by řešením směřujícím ke zvýšení efektivity nemohlo být posílení technického vybavení ÚOHS, aby byl schopen efektivně digitální záznamy prověřovat v obchodních prostorách soutěžitele.

Tato připomínka je zásadní.

8. K bodu 42 - § 21f – odst. 10 a 11 – navrhujeme vypustit nebo alternativně dopracovat viz odůvodnění

Odůvodnění:

Novela zavádí výslovný postup pro řešení sporů o ochranu důvěrnosti komunikace mezi soutěžitelem a jeho právním zástupcem (tzv. legal professional privilege, LPP) v § 21f odst. 10 a 11. Tuto úpravu vítáme jako krok k větší právní jistotě. Zároveň však upozorňujeme na několik nedostatků.

Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby proti postupu ÚOHS při zajištění dokumentu, u něž soutěžitel namítá ochranu LPP (§ 21f odst. 11), je příliš krátká a nepřiměřeně omezuje právo soutěžitele na soudní ochranu. Navrhujeme prodloužení lhůty na šest měsíců, případně zavedení možnosti prodloužení lhůty na žádost soutěžitele v odůvodněných případech.

Zákon nestanoví dostatečně podrobná pravidla pro vytváření, uchovávání a nakládání se zapečetěnými kopiemi dokumentů, u nichž je namítána ochrana LPP. Navrhujeme, aby zákon výslovně stanovil: (i) technické požadavky na zapečetění kopií zaručující jejich integritu a nemožnost neoprávněného přístupu; (ii) povinnost ÚOHS uchovávat zapečetěné kopie odděleně od ostatních dokumentů ve spisu; (iii) právo soutěžitele ověřit integritu zapečetěných kopií; a (iv) povinnost ÚOHS neprodleně vrátit nebo zničit zapečetěné kopie po pravomocném rozhodnutí soudu, že dokument požívá ochrany LPP; (iv) . že po dobu soudního řízení o LPP sporu nesmí ÚOHS zapečetěný dokument otevřít ani s ním jakkoliv nakládat.

Tato připomínka je zásadní.

9. k bodu 44 - § 21 gb -navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Navrhované ustanovení § 21gb umožňuje ÚOHS vyžadovat od poskytovatelů veřejných komunikačních sítí provozní a lokalizační údaje o pohybu mobilních zařízení, a to po předchozím písemném povolení předsedy senátu vrchního soudu. Toto ustanovení považujeme za nepřiměřené a v navrhované podobě za nepřijatelné. Přístup k provozním a lokalizačním údajům od poskytovatelů elektronických komunikací nemá oporu v unijním soutěžním právu ani v praxi Evropské komise. Přístup k telekomunikačním datům je tradičně, a to pod přísnými procesními zárukami, vyhrazen orgánům činným v trestním řízení, neboť jde o zásah do základního práva na soukromí a tajemství zpráv zaručeného čl. 13 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Rozšíření tohoto oprávnění na ÚOHS jako správní orgán představuje zásadní průlom, který není odůvodněn prokázanou potřebou ani srovnatelnou praxí v jiných členských státech EU.

ÚOHS disponuje rozsáhlými vyšetřovacími pravomocemi, včetně práva provádět šetření na místě, vyžadovat obchodní záznamy a klást otázky zaměstnancům. Zavedení přístupu k telekomunikačním datům jako dalšího nástroje je nepřiměřené a nerespektuje zásadu subsidiarity.

Upozorňujeme rovněž na praktický problém spočívající v tom, že provozní a lokalizační údaje jsou poskytovateli elektronických komunikací uchovávané pouze po dobu šesti měsíců (§ 97 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích). Šetření ÚOHS zpravidla trvají déle než šest měsíců od okamžiku, kdy k podezřelým kontaktům mezi soutěžiteli došlo. V praxi tak bude toto oprávnění využitelné pouze v omezeném počtu případů, v nichž ÚOHS zahájí šetření bezprostředně po podezřelých kontaktech. Tato praktická omezení dále snižují odůvodnění pro zavedení tak závažného zásahu do práva na soukromí.

Navrhovaná úprava, umožňující tomuto úřadu vyžadovat od provozovatelů veřejných komunikačních sítí a služeb provozní a lokalizační údaje představuje nepřiměřený zásah do práv na ochranu soukromí a osobních údajů soutěžitelů, respektive jejich zástupců, neboť se týká údajů svou povahou vysoce citlivých (informace o předchozích kontaktech či setkávání konkrétních osob). Tyto informace zahrnují nejen údaje vedoucí ke zjištění data, času, způsobu a doby trvání komunikace, ale v širším slova smyslu např. i „teplotní mapy“, tj. grafické znázornění údajů za použití barev k naznačení přítomnosti osob v určité lokalitě, sekvenci, frekvenci nebo vzorce komunikace.

Tato připomínka je zásadní.

10. K bodu 47- § 22 – navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Primárním účelem zařazení správního trestání FO má být podle důvodové zprávy k návrhu novely ZOHS posílení účinnosti programu shovívavosti (leniency) ÚOHS, jehož využívání stagnuje, stejně jako v případě Evropské komise (EK) a řady dalších soutěžních úřadů. FO vystavené hrozbě správního postihu v podobě zákazu činnosti a pokuty mají být novelou motivovány k častějšímu odhalování zakázaných protisoutěžních dohod výměnou za upuštění od správního postihu na základě leniency programu ÚOHS. Jak přitom vyplývá z dlouhodobé odborné diskuse za účasti EK a soutěžních úřadů EU, pravou příčinou poklesu využívání leniency programů je implementace legislativy EU pro posílení vymáhání náhrady škody způsobené porušením soutěžního práva, která dostatečně nechrání oznamovatele zakázaných dohod/žadatele o shovívavost před tímto vymáháním.

Problematika ochrany hospodářské soutěže má v českém právním řádu jistě interdisciplinární přesah a ZOHS není jediným právním předpisem reagujícím na porušení soutěžního práva. Vícekolejný systém trestání porušení soutěžního práva existuje ve vztahu k právníkům osobám, kde doposud není jednoznačně vyjasněna hranice mezi tím, co je přestupkem a co trestným činem u některých typů protisoutěžního jednání (zejména dohod ve veřejném zadávání aneb dohod bid rigging - § 3/1 ZOHS vs § 256 a 257 TZ), což do jisté míry brání i efektivitě postihování takového jednání. Proto zavést vícekolejné trestání porušení soutěžních pravidel u nepodnikající FO, které nejsou primárním adresátem soutěžních norem a na které již nyní v této souvislosti dopadají sankce v rovině trestněprávní, případně pracovněprávní a soukromoprávní (ZOK a odpovědnost za péči řádného hospodáře), které se nemusí doplňovat, ale naopak si konkurovat, budí přinejmenším obavy z téhož (nikoliv kýženého) efektu. Zavedení tohoto nového typu sankce naopak problém může značně prohloubit, jak je výše naznačeno, kdy neúměrné množství hrozících sankcí ať již PO, nebo osobám v jejich vedení nemusí zaručit účinné odstrašení. V důvodové zprávě, která je spíše strohá na konkrétní důvody k předkládanému návrhu zavedení správní sankce FO, je postrádáno také bližší srovnání s obdobnými duálními sankčními systémy fungujícími v jiných členských státech EU a analýza jejich efektivnosti (i z hlediska aplikace leniency programu) po zavedení správní sankce zákazu činnosti pro FO „vedle“ trestu odnětí svobody ukládaného v trestním řízení.

Nová právní úprava správního trestání FO sebou přináší mnoho nevyjasněných hmotněprávních a procesních otázek, kdy tyto mezery nelze překlenout výkladem dané normy. Pokud jde o okruh možných pachatelů, dle navrhovaného ustanovení bude moci ÚOHS trestat zaměstnance soutěžitelů, zejména manažery, kteří uzavírají zakázané dohody, ale také organizátory, návodce a pomocníky. Nicméně na rozdíl od trestního práva nejsou těmto osobám zákonem o ochraně hospodářské soutěže poskytovány dostatečné procesní záruky,

Není ani dostatečně ošetřena otázka protichůdnosti individuálních zájmů soutěžitelů – PO a jejich zaměstnanců, kteří mají být pravděpodobně souběžně postihováni se společnostmi, např. v případě leniency žádostí, které v případě podání žádosti ze strany PO jsou chráněni i její zaměstnanci, v opačném případě je chráněna pouze FO; v případě nahlížení do spisu či výkonu práv a povinností při místních šetření, zejména s ohledem na právo na obhajobu a zákaz sebeobviňování atd.

Pro všechny tyto a další důvody a absenci hlubšího zdůvodnění navrhované právní úpravy zavedení sankce pro FO, která může systematickostí trestů za protisoutěžní jednání, konkrétně horizontálních zakázaných dohod, ještě více narušit, navrhuje novelizační body týkající se trestání správních přestupků fyzických osob vypustit. Nová úprava zavedení sankce FO dle nás neřeší stávající problémy a důvody nefunkčnosti leniency programu popsané výše, naopak je může ještě více prohloubit tím, že bude daná oblast přeregulovaná, respektive tato právní úprava neprovázaná a nesystematická.

Tato připomínka je zásadní.

11. K bodu 75 - § 22bb nové odst. 6 a 7 – navrhuje vypustit odst. 7

Odůvodnění:

Novela v § 22bb odst. 7 zavádí zásadní omezení práva účastníka řízení, který podal žádost o snížení pokuty narovnáním, podat rozklad proti rozhodnutí v narovnání. Rozklad je přípustný pouze tehdy,

pokud rozhodnutí v narovnání není v souladu s vymezením přestupku nebo s navrženým správním trestem, jak byly uvedeny ve sdělení výhrad. Toto omezení považujeme za nepřiměřené a v rozporu s právem na spravedlivý proces. Institut narovnání je sice konsensuálním způsobem ukončení řízení, avšak souhlas účastníka řízení s narovnáním je podmíněn tím, že rozhodnutí bude odpovídat obsahu sdělení výhrad. Pokud ÚOHS vydá rozhodnutí, které se od sdělení výhrad odchyluje, musí mít účastník řízení právo toto rozhodnutí napadnout. Navrhujeme, aby zákon výslovně zakotvil právo účastníka řízení podat rozklad proti rozhodnutí v narovnání v případě, že rozhodnutí se odchyluje od sdělení výhrad v jakémkoli ohledu, nikoli pouze ve vymezení přestupku nebo ve výši správního trestu.

Tato připomínka je zásadní.

ČÁST DRUHÁ ZMĚNA ZÁKONA O SOUDNÍCH POPLATCÍCH

Čl.III navrhujeme snížit soudní poplatek z 50 000 Kč na 20 000 Kč.

Odůvodnění

16,7násobné zvýšení může být bariérou pro menší dodavatele. 20 000 Kč odradí šikanózní žaloby, ale zachová přiměřenost (čl. 36 Listiny).

Tato připomínka je zásadní.

ČÁST ŠESTÁ ZMĚNA ZÁKONA O SPRÁVNÍCH POPLATCÍCH

Čl.VII navrhujeme vypustit, případně zakotvit odlišnou výši správního poplatku v případě podání zjednodušeného návrhu na povolení spojení soutěžitelů (maximálně ve výši do 100.000 Kč).

Odůvodnění:

Odůvodnění:

Nárůst poplatku o 200 % nelze odůvodnit inflací, jejíž kumulovaný dopad za relevantní období (od roku 2004) je výrazně nižší. V kontextu právní úpravy správních poplatků lze navrhovanou výši poplatku označit za velmi vysokou, přičemž poplatky přesahující 200 000 Kč přicházejí v současnosti v úvahu jen u sporných řízení. Důvodová zpráva přitom neobsahuje žádnou analýzu nákladů ÚOHS spojených s posuzováním jednotlivých notifikací ani jakékoli srovnání s výší poplatků v jiných členských státech.

Navýšení správního poplatku by se pak mělo bez rozlišení týkat standardních i zjednodušených řízení. Stanovovat takto vysoký poplatek i za zjednodušené řízení se pak jeví jako zcela disproporcionální, když jde zpravidla o poměrně jednoduché řízení, přičemž spojení nepředstavuje jakoukoliv hrozbu pro hospodářskou soutěž a schválení transakce je pouhou formalitou a ÚOHS vyhotovuje velmi stručné rozhodnutí. Je třeba podotknout, že už samotná notifikace přináší dodatečné náklady. Z hlediska hospodářské politiky státu není žádoucí odrazovat soutěžitele od uskutečňování spojení, ba právě naopak může mít spojování pozitivní dopad na hospodářskou soutěž. Šlo by pravděpodobně o jeden z nejvyšších poplatků za zjednodušené řízení v rámci EU.

Případné navýšení poplatku by tedy mělo být zároveň spojeno se snížením poplatku za podání zjednodušeného návrhu.

Stejným správním poplatkem má být zatížen i „dobrovolný“ návrh v případě notifikace transakce, vůči níž by mohla být nově navrhovaná pravomoc ÚOHS posoudit spojení, které nesplňuje notifikační kritéria. Důvodová zpráva to odůvodňuje tím, aby „nedocházelo k bezdůvodnému zatěžování Úřadu“. Logickou reakcí soutěžitelů na call-in model bude podávání dobrovolných notifikací za účelem dosažení právní jistoty ohledně posouzení transakce. Soutěžitelé, kteří se budou snažit vyhnout šestiměsíční nejistotě, budou podávat „dobrovolné“ notifikace, přičemž tento návrh bude zatížen správním poplatkem a zároveň nebude možné podat zjednodušený návrh. Poplatek ve výši 300 000 Kč za dobrovolnou notifikaci tak neslouží k odrazení od zatěžování ÚOHS bezdůvodnými žádostmi, ale slouží k odrazení od využívání jediného nástroje, který call-in model soutěžitelům nabízí k eliminaci právní nejistoty.

Tato připomínka je zásadní.

ČÁST SEDMÁ ZMĚNA ZÁKONA O ELEKTONICKÝCH KOMUNIKACÍCH

Navrhujeme vypustit.

Odůvodnění

ÚOHS by neměl mít pravomoc přistupovat k lokalizačním a provozním údajům, uchovávání těchto dat je navíc v rozporu s evropským právem

Tato připomínka je zásadní.

ČÁST DEVÁTÁ ZMĚNA ZÁKONA O NĚKTERÝCH OPATŘENÍCH PROTI LEGALIZACI VÝNOSŮ Z TRESTNÉ ČINNOSTI A FINANCOVÁNÍ TERORISMU

Navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Navrhovaná úprava rozšiřuje výčet subjektů, vůči nimž lze prolomit mlčenlivost podle § 38 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb. Důvodová zpráva uvádí, že stávající úprava brání sdílení informací, a odkazuje na konkrétní případ, kdy FAÚ odmítl žádosti ÚOHS s odkazem na zákonnou povinnost mlčenlivosti. Neuvádí však, jaký typ informací a pro jaký typ řízení ÚOHS přístup skutečně potřebuje. Informace shromažďované podle zákona č. 253/2008 Sb. jsou přitom ze své povahy mimořádně citlivé. Jde o informace, které povinné osoby (banky, pojišťovny, advokáti, notáři apod.) reportují ve vztahu k podezřením na praní peněz nebo financování terorismu. Mlčenlivost vůči třetím subjektům je přitom základní podmínkou funkčnosti celého AML systému, neboť právě garance důvěrnosti motivuje povinné osoby k plné a otevřené spolupráci. Prolomení této mlčenlivosti vůči ÚOHS narušuje tuto logiku, aniž by předkladatel tento důsledek jakkoli adresoval.

Navrhovaná úprava navíc nepřiznává přístup ÚOHS pro konkrétně vymezený typ řízení, ale obecně „pro účely výkonu dozoru podle zvláštního právního předpisu“, tedy v celém rozsahu působnosti

ÚOHS (tj. v oblasti hospodářské soutěže, významné tržní síly, přístupu k dopravní infrastruktuře i veřejných zakázek). ÚOHS by tak mohl získávat informace i pro účely např. tržního sledování nebo jiných procesních postupů, kde zákon nepřiznává dotčeným soutěžitelům žádné prostředky obrany, případně i pro řízení, kde tyto informace zcela zjevně nemohou mít jakýkoli význam.

Předkladatel navrhuje posílení pravomocí ÚOHS ve vztahu k celé řadě informací (část třetí, část čtvrtá, část pátá, část sedmá, část devátá, část desátá, část čtrnáctá). Přístup ke všem těmto informacím by z ÚOHS učinil z hlediska pravomocí pravděpodobně nejsilnější orgán veřejné moci mimo orgány činné v trestním řízení a tajné služby.

Tato připomínka je zásadní.

ČÁST DESÁTÁ ZMĚNA DAŇOVÉHO ŘÁDU

Navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Navrhovaná úprava rozšiřuje výčet subjektů, kterým může správce daně poskytnout informace získané při správě daní, o ÚOHS. Důvodová zpráva uvádí, že současná úprava brání sdílení dat.

Současné znění § 53 odst. 1 daňového řádu vymezuje subjekty, kterým může správce daně poskytnout informace získané při správě daní, zpravidla však stanoví konkrétní omezený účel, za kterým může daný orgán veřejné moci informace žádat. Naproti tomu dle navrhované úpravy by ÚOHS mohl mít přístup k informacím „pro účely výkonu dozoru podle jiného právního předpisu“, tedy v celém rozsahu své působnosti (tj. v oblasti hospodářské soutěže, významné tržní síly, přístupu k dopravní infrastruktuře i veřejných zakázek). To se jeví jako zcela nepřiměřené. ÚOHS by tak mohl mít přístup k informacím získaným při správě daní i pro účely např. tržního sledování (resp. obecně v rámci procesních postupů, kde zákon nepřiznává dotčeným soutěžitelům žádné prostředky obrany), případně i pro řízení, kde zcela zjevně nemohou mít jakýkoliv význam (např. řízení ve věci porušení pečete při šetření v obchodních prostorách).

Byť důvodová zpráva uvádí příklad se sdílením dat z cenových analýz, právní úprava by umožňovala sdílení i individuálních informací shromážděných správcem daně o jednotlivých daňových subjektech. Navrhovaná úprava tedy není nezbytná ani potřebná. S ohledem na citlivost údajů shromažďovaných správcem daně je proto navrhovaná úprava neproporcionální a měla by být z návrhu vypuštěna. Předkladatel navrhuje posílení pravomocí ÚOHS ve vztahu k celé řadě informací (část třetí, část čtvrtá, část pátá, část sedmá, část devátá, část desátá, část čtrnáctá). Přístup ke všem těmto informacím by z ÚOHS učinil z hlediska pravomocí pravděpodobně nejsilnější orgán veřejné moci (mimo orgány činné v trestním řízení a tajné služby).

Tato připomínka je zásadní.

ČÁST TŘINÁCTÁ ZMĚNA ZÁKONA O ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

K bodu 19 - § 242 odst. 4 - navrhujeme vypustit.

Odůvodnění:

Navrhovaná úprava zakotvuje novou podmínku pro podání námitek proti zadávacím podmínkám z důvodu jejich nejednoznačnosti či nesrozumitelnosti, a to předchází žádost o vysvětlení zadávací dokumentace. V praxi je často sporné, kdy je zadávací podmínka nejednoznačná a nesrozumitelná. S těmito pojmy nepracuje, ani § 36 odst. 3 ZZVZ, který stanoví, že zadavatel odpovídá za správnost a úplnost zadávací dokumentace. Podmínka je tak spojena s vysokou mírou právní nejistoty jak na straně zadavatelů, tak dodavatelů. Současně představuje zásadní omezení obrny dodavatelů, které nemá dostatečnost protiváhu v jakémkoliv pozitivním přínosu.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 16 - nový § 224a – požadujeme předložení tezí prováděcí vyhlášky.

Odůvodnění:

Zavedení Registru veřejných zakázek nerozporujeme, zadavatelé by však již v této fázi legislativního procesu měli vědět, jaká data budou zveřejňována.

Tato připomínka je zásadní

K bodu 47 - § 262 odst. 2 až 5 návrhu – navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Tento návrh v oblasti přezkumu veřejných zakázek dává osobě předsedy ÚOHS zásadní nové pravomoci, které ještě zvýší tlak na ovlivnění rozhodování předsedy zejména v případech miliardových státních investic. Takto zásadní zásah do zásad správního řízení není dostatečně odůvodněn ani v důvodové zprávě. Důvodová zpráva pouze tvrdí, že cílem změny je zrychlení řízení a zabránění tzv. "ping-pongu" mezi instancemi. Nicméně k tak zásadnímu prolomení zásad správního řízení by byla na místě především důkladná RIA, která by zhodnotila mimo jiné zmíněná rizika, případně vhodnost alternativních variant zrychlení řízení o přezkumu veřejných zakázek.

Tato připomínka je zásadní.

ČÁST ČTRNÁCTÁ NOVELA ZÁKONA O CENTRÁLNÍ EVIDENCI ÚČTŮ

Navrhujeme vypustit

Odůvodnění:

Navrhovaná úprava zavádí přístup ÚOHS k informacím z centrální evidence účtů dle zákona č. 300/2016 Sb. Centrální evidence účtů přitom obsahuje mimořádně citlivé informace o bankovních účtech fyzických a právnických osob, jejichž zpřístupnění představuje závažný zásah do práva na soukromí a prolamuje bankovní tajemství. Účelem dané právní úpravy má být „odhalování trestné

činnosti a stíhání pachatelů trestných činů, zajištění významných hospodářských a finančních zájmů a bezpečnosti České republiky nebo Evropské unie“ (§ 1 zákona č. 300/2016 Sb.). Jde tedy o účely, které nespádají do působnosti ÚOHS. V současnosti mohou žádat o informace z centrální evidence účtů pouze orgány činné v trestním řízení, zpravodajské služby, Finanční analytický úřad, orgány Finanční správy a Celní správy a za určitých podmínek Ministerstvo financí. Důvodová zpráva k tomu uvádí toliko to, že ÚOHS při své činnosti trestá právnické a fyzické osoby a v této souvislosti je žádoucí, aby informace poskytnuté od těchto osob ohledně jejich majetku mohl ÚOHS ověřit z centrální evidence účtů. Toto odůvodnění je zcela nedostačující. Celá řada orgánů veřejné moci ukládá pokuty právnickým a fyzickým osobám bez toho, aby potřebovala přístup do centrální evidence účtů. Zároveň navrhovaná úprava není omezena na konkrétní typ řízení ani konkrétní účel, a ÚOHS by mohl přistupovat k údajům z centrální evidence účtu v celém rozsahu své působnosti.

Navrhovaná úprava tedy není nezbytná ani potřebná. S ohledem na citlivost dat shromažďovaných v centrální evidenci účtů a s tím spojený zásah do práva na soukromí a bankovní tajemství je proto navrhovaná úprava neproporcionální a měla by být z návrhu vypuštěna.

Tato připomínka je zásadní.